

**ДЕКАНУ
И ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УЧИТЕЉСКОГ ФАКУЛЕТА У БЕОГРАДУ**

Декан Учитељског факултета у Београду именовао нас је у Комисију за припрему извештаја за избор доцента за уже научну област *Методика наставе српског језика и књижевности*. По одлуци Декана Факултета, расписан је и у *Службеном гласнику*, дана 20. 12. 2013. године објављен конкурс. Комисија има част да у вези с тим поднесе следећи

И з в е ш т а ј

На конкурс се пријавио само један кандидат: др **Валерија Јанићијевић**, асистент за уже научну област *Методика наставе српског језика и књижевности* на Учитељском факултету у Београду.

Др **Валерија Јанићијевић** је уз пријаву приложила кратку биографију, диплому о завршеном Учитељском факултету, дипломе о стеченом академском звању магистра и доктора дидактичко-методичких наука, библиографију објављених радова и избор самих радова.

Валерија Јанићијевић рођена је у Београду 1974. године где је завршила основну школу и средњи степен Педагошке академије за образовање учитеља. Учитељски факултет у Београду уписала је 1993. године, као студент прве генерације, а дипломирала је 14. маја 1999. године, са просечном оценом 9,28 и оценом на дипломском испиту 10. За дипломски рад *Књижевна педагогија Малог принца – јединство естетског и моралног деловања* добила је 2001. године I награду Универзитета у Београду у области друштвених наука. Рад је потом у целини објављен у часописима *Детињство* и *Методичка пракса*. Магистрирала је на Учитељском факултету у Београду 2006. године, на Смеру методика наставе српског језика и књижевности, одбранивши рад *Књижевни родови и врсте у настави српског језика и књижевности у млађим разредима основне школе*. Докторску дисертацију *Настава теорије књижености у млађим разредима основне школе* одбранила је 2013. године на Учитељском факултету у Београду.

Након дипломирања уписала се на основне студије Филолошког факултета у Београду, на Групу за српску књижевност и језик са општом књижевношћу, на којем је стекла апсолвентски статус.

Од новембра 1999. ради на Учитељском факултету у Београду, као млади истраживач – научни сарадник, у оквиру пројекта Министарства за науку и технологију Републике Србије, а од јануара 2001. године као асистент-приправник на предмету Методика наставе српског језика и књижевности. У новембру 2006. и у септембру 2010. бирана је за асистента за уже научну област Методика наставе српског језика и књижевности.

Учествовала је на више научних скупова у организацији Учитељског факултета у Београду, Педагошког института из Београда, Педагошког музеја из Београда, Змајевих дечјих игара у Новом Саду, Педагошког факултета у Јагодини. Стручне и научне радове објављивала је у научним зборницима са ових скупова, у српско-пољском зборнику *Student in Contemporary Learning and Teaching* и у часописима *Детињство*, *Иновације у настави*, *Методичка пракса*.

Аутор је монографије *Родови и врсте у настави књижевности – у млађим разредима основне школе* (2007). Приредила је (заједно са др Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић) монографију Вука Милатовића *Методика наставе српског језика и књижевности (у разредној настави)*. Рецензент је неколико уџбеника и уџбеничких комплета за млађе разреде основне школе.

У оквиру стручног усавршавања на Катедри за српски језик, књижевност и методику српског језика и књижевности боравила је на Катедри за словеначки језик и књижевност на Педагошком факултету и Катедри за српски и хрватски језик на Филолошком факултету у Љубљани – Словенија (2003), у школама-вежбаоницама Педагошког факултета из Хелсинкија – Финска (2003), као и у Језичком центру за децу националних мањина у Гетеборгу (2008).

На позив Завода за унапређење образовања и васпитања радила је у комисији за усклађивање наставних програма за предмет Српски језик са образовним стандардима постигнућа на крају првог циклуса (децембар 2012 – јануар 2013), а сада је члан радне групе у припреми предметних исхода за Српски језик у оквиру Пројекта ИПА 11 (децембар 2013 – април 2014).

Објављени радови

Монографије:

1. *Родови и врсте у настави књижевности (у млађим разредима основне школе)*, Учитељски факултет, Београд, 2007, број страна 137. (М42 = 5)
2. *Настава теорије књижевности у млађим разредима основне школе*, докторска дисертација, одбрањена 10. 12. 2013. године, број страна 304 – у рукопису. (М71 = 6)

Приређене књиге:

1. Вук Милатовић, *Методика наставе српског језика и књижевности у разредној настави*, монографија (приређивач са др Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), Учитељски факултет, Београд, 2011. (ISBN 978-86-7849-149-8, UDC371.3::811.163. 41371.3::82 371.3::811.163.41) (M49 = 1)

Радови у зборницима и часописима

1. „Природа књижевности и природа стандарда – образовни стандарди постигнућа за крај првог циклуса“, Зборник резимеа са научног скупа *Ка квалитетном базичном образовању и васпитању – стандарди и ефекти*, Учитељски факултет, Београд, 2013, стр. 61. (ISBN 978-86-7849-183-2) (M34 = 0,5)
2. „Између поучног и уметничког – функционални појмови у настави књижевности“, *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2012, бр. 4, стр. 126–133. (YU ISSN 0352-2334, UDC 370.8) (M52 = 2)
3. „Хумор, иронија, носталгија, меланхолија – Живот и прича Моме Капора“, *Приповедач урбане меланхолије: књижевно дело Моме Капора*, Учитељски факултет, Београд, 2012, стр. 257–276. (ISBN 978-86-7849-161-0, UDC 81.163.41.09-93 Капор М. (082) 821.163.41.09-93 (082)) (M44 = 2)
4. „Прича која не престаје да се понавља – методички приступ бајкама Гроздане Олујић“, *Бунтовници и сањари – Књижевно дело Гроздане Олујић за децу и младе* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2010, 231–242. (ISBN 978-86-7095-157-0) (M44 = 2)
5. „Методички аспекти савременог буквара“ (у коауторству са др Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), *Буквари и буквараска настава код Срба* (зборник радова), Педагошки музеј, Београд, 2010. (371.671:003-028.31(=163.41)“1597/2009” (082); ISBN 978-86-82453-09-3) (M44 = 2)
6. „Teacher – the man of culture and the cultured man – about the subject Serbian Culture in European Context at Teacher Training Faculty in Belgrade“ (у коауторству са др Александром Јовановићем), *Student in Contemporary Learning and Teaching*, University of Belgrade and State Higher Vocational School in Nowy Sacz, Belgrade, 2009, str. 65–70. (ISBN 978–86–7849–139–9) (M14 = 4)
7. „Похвала нормалности или Поезија Драгомира Ђорђевића у разредној настави“, *Савремена књижевност за децу у науци и настави* (зборник радова), Педагошки факултет у Јагодини, Јагодина, 2010, стр. 271–286. (ISBN 978-86-7604-093-3, UDC 821.163.41.09-93(082) 371.3::82(082) 371.3(082)) (M45 = 1,5)

8. „Стилске фигуре у млађим разредима основне школе – прилог иманентној методици наставе књижевности“, *Иновације у основношколском образовању – вредновање* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2009, стр. 348–359. (UDC 373.3::82.09; 81'612.2) (M45 = 1,5)
9. „Књижевнотеоријски појмови у читанкама за млађе разреде основне школе“, Зборник резимеа са међународне конференције *Квалитет и ефикасност наставе у друштву које учи*, Институт за педагошка истраживања, Београд, 2009, стр. 53 и 139. /ISBN 978–86–7447–084–8 , UDC 371.3 (048)/. (M34 = 0,5)
10. „Од жанра ка тексту – родови и врсте као усмеравајући чиниоци у разумевању књижевног дела у настави“, *Књижевност за децу у науци и настави* (зборник радова), Педагошки факултет, Јагодина, 2008, стр. 378–391. (ISBN 978–86–7604–065–0, UDC 371.3::82–09) (M45 = 1,5)
11. „О образовању учитеља: однос врсте и количине знања, протометодички аспект“ (у коауторству са др Александром Јовановићем), *Дидактичко-методички аспекти промена у основношколском образовању* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2007, стр. 48–55. (ISBN 978–86–7849–096–5, UDC 82.09 (02.053.2)–1) (M45 = 1,5)
12. „Тумачење у жанровском кључу – активирање жанровских својстава дела“, *Иновације у настави*, Учитељски факултет, Београд, 2006, број 1, стр. 65–81. (изворни научни чланак; YU ISSN 0352-2334, UDC 82.09.1/.3) (M52 = 2)
 - Исто: у темату *Настава српског језика и књижевности – савремени пресек*, Учитељски факултет, Београд, 2006, стр. 65–81. (ISBN 86-7849-073-X, UDC 82.09.1/.3)
13. „Атипична мудрост *Тамног вилајета*“, *Детињство*, Нови Сад, 2004, број 3-4, стр. 43-46. (YU ISSN 0350-5286) (M53 = 1)
14. „Књижевна педагогија *Малог принца* Антоана Де Сент Егзиперија“, *Детињство*, Нови Сад, 2002, број 3-4, стр. 12–28. (YU ISSN 0350-5286) (M53 = 1)
15. „Предговор“, „Методичка апаратура“ у: Езоп, *Басне – лектура за основну школу на ромском језику*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2002, стр. 5–7 и 52–58. (M49 = 1)
16. „Рецепција *Малог принца* у основној школи: истраживање и резултати истраживања“, *Методичка пракса*, Београд, 1999, број 3, стр. 105–114. (YU ISSN 0354-9801, UDC 37) (M53 = 1)

Асс. др Валерија Јанићијевић поднела је Комисији за избор на увид следеће радове:

1. *Настава теорије књижевности у млађим разредима основне школе*, докторска дисертација, број страна 304.
2. *Родови и врсте у настави књижевности (у млађим разредима основне школе)*, Учитељски факултет, Београд, 2007, бр. страна 137. (ISBN 978-86-7849-097-2, UDC 371.3: :82.0)
3. „Прича која не престаје да се понавља – методички приступ бајкама Гроздане Олујић“, *Бунтовници и сањари – Књижевно дело Гроздане Олујић за децу и младе* (зборник радова), Учитељски факултет, Београд, 2010, стр. 231–242. (ISBN 978-86-7849-117-7, UDC 821.163.41-93 Олујић Г. (082) 012 Олујић Г.)
4. „Похвала нормалности или Поезија Драгомира Ђорђевића у разредној настави“, *Савремена књижевност за децу у науци и настави* (зборник радова), Педагошки факултет у Јагодини, Јагодина, 2010, стр. 271–286. (ISBN 978-86-7604-093-3, UDC 821.163.41.09-93(082) 371.3::82(082) 371.3(082))
5. „Методички аспекти савременог буквара“ (у коауторству са др Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић), *Буквари и буквараска настава код Срба* (зборник радова), Педагошки музеј, Београд, 2010, стр. 287–305. (ISBN 978-86-82453-09-3, UDC 371.671:003-028.31(=163.41)1597/2009” (082))
6. „Teacher – the man of culture and the cultured man – about the subject Serbian Culture in European Context at Teacher Training Faculty in Belgrade“ (у коауторству са др Александром Јовановићем), *Student in Contemporary Learning and Teaching*, University of Belgrade and State Higher Vocational School in Nowy Sacz, Belgrade, 2009, str. 65–70.
7. „Књижевна педагогија *Малог принца* Антоана Де Сент Егзиперија“, *Детињство*, Нови Сад, 2002, број 3–4, стр. 12–28. (YU ISSN 0350-5286)
17. „Предговор“, „Методичка апаратура“ у: *Езоп, Басне – лектира за основну школу на ромском језику*, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2002, стр. 5–7 и 52–58.
8. „Рецепција *Малог принца* у основној школи: истраживање и резултати истраживања“, *Методичка пракса*, Београд, 1999, број 3, стр. 105–114. (YU ISSN 0354-9801, UDC 37)

Др Валерија Јанићијевић се већ од завршних година студија озбиљно бави методичким радом. Њен дипломски рад „Књижевна педагогија *Малог принца* Антоана де Сент Егзиперија“ (објављен у престижном часопису *Детињство*, што није чест случај када су у питању дипломски студентски радови) једна је од најсвеобухватнијих анализа у нас овог ремек-дела светске књижевности за децу и младе, које се тако лако не отвара тумачима. Рад прати темељно урађена анкета која није заснована на затвореним него отвореним питањима, и која – у духу најбоље схваћене *теорије рецепције* – хвата ученичка разумевање жанровски и смисаоних аспеката *Малог принца*.

Њен магистарски рад *Књижевни родови и врсте у млађим разредима основне школе*, потом допуњен и објављен као истоимена студија у издању Учитељског факултета из Београда (2007), представља квалитетан прилог методици наставе књижевности у млађим разредима основне школе. Рад је у целини посвећен значају жанровског одређења књижевног дела у настави за млађе разреде основне школе. Валерија Јанићијевић након теоријског увода о књижевним жанровима, детаљно и на нашим најбољим текстовима из програма (народна приповетка „Тамни вилајет“, народна песма „Марко Краљевић и Бег Костадин“, „Страшни лав“ Душана Радовића, „Ово је песма о краљу“ и „Аждаја свом чеду тепа“ Љубивоја Ршумовића, „Исповест вештице Смиљке“ Драгомира Ђорђевића, „Аска и вук“ Ива Андрића, „Књига о Марку“ Светлане Велмар Јанковић, „Себични цин“ Оскара Вајлда, Егзиперијев „Мали принц“, и више других) показује како жанровске одлике могу да постану део школске анализе књижевних дела и да допринесу њиховом потпунијем разумевању. У другом делу студије, ауторка, из овог угла, анализује школске програме и читанке и врши опсежно и системско истраживање „Жанровска рецепција књижевних дела код ученика млађих разреда“. *Књижевни родови и врсте (у млађим разредима основне школе)* јесте озбиљно и систематично, а јасно и прецизно писана студија у пољу *иманентне/унутарње методике* (у овом случају, поимања школског тумачења дела схваћеног као битног пресека књижевне интерпретације и наставних законитости), за разлику од *спољне методике* (усмерене углавном на организацију часа и схватање анализе припрема као средишне методичке активности).

У својим радовима о Драгомиру Ђорђевићу и Гроздани Олујић, на примерима два писца од којих је један међу најзаступљенијима у школским програмима, а други се бори за место у њима које му припада, кандидат је показао како вредна уметничка дела могу бити веома подстицајна у настави књижевности, јер она и наставнику и ученицима пружају низ могућности за упознавање и разумевање књижевности, али, исто тако, врше образовну, естетску и моралну улогу. Истовремено, ови текстови показују ауторкин јасан вредносни став – у школским програмима треба да буду заступљена само изузетна дела, јер једино она могу да задовоље све програмске циљеве.

У текстовима „О образовању учитеља: однос врсте и количине знања, протометодички аспект“ и „Teacher – the man of culture and the cultured man – about the subject Serbian Culture in European Context at Teacher Training Faculty in

Belgrade“ описује се одређена методичка контекстуализација, односно испитује се књижевнотеоријске и културне претпоставке које нужно претходе методици. У првом од њих методика наставе српског језика и књижевности (и свака друга методика) ставља се у реални контекст. За разлику од других наставника, специјализованих у једном предмету, односно једној методици, учитељ, који је уствари методичар разредне наставе, нема привилегију да се бави само једним предметом и једном методиком, што директно утиче како на врсту његовог образовања, тако и на непосредни рад на часу. Он би требало да иде не у ширину, него у дубину предметне науке. Да усваја њен језик, како би био способан да ученицима на што једноставнији начин пренесе стручне и научне истине. У другом тексту показује се како учитељ мора бити човек културе, који усваја и разуме њене основне токове. Без тог разумевања нема добре наставе, нити доброг наставника.

Радећи на књизи професора др Вука Милатовића (са Зорицом Цветановић и Вишњом Мићић) ауторке су не само приредиле него и реконструисале заветну књигу свог професора и ментора. Без њиховог рада и оданости ова књига у оваквом облику не би постојала. Слушајући годинама Милатовићева предавања и делећи исте погледе на значај и природу методике наставе српског језика и књижевности, ауторке су од више професорових књига, текстова и белешки са његових предавања, направиле целовиту књигу, управо онакву какву је Вук Милатовић имао жељу да начини.

Докторска дисертација је логично произашла из досадашњег научног рада др Валерије Јанићијевић и представља вредан искорак. Њена вредност је у томе што је први пут у нас целовито промишљено присуство и улога теорије књижевности у млађим разредима основне школе. Али и у томе што је у њој јасно испољено залагање за једну модерну методiku српског језика и књижевности која уважава све чиниоце наставног процеса – програм, књижевна знања, уџбенике, наставнике и ученике.

На 304 стране у (осим „Уводних разматрања“ и „Закључка“) четири битна поглавља: „Теорија књижевности у наставним програмима (општи поглед)“, „Стилистика у разредној настави“, „Версификација у разредној настави“, „Жанрови са елементима структуре књижевног дела у разредној настави“, Валерија Јанићијевић је испитивала место и улогу теорије књижевности у настави српског језика у млађим разредима основне школе. Кандидат је одабрао тему која до сада није била истраживана тако да са пуно права може да се каже да је ово у великој мери пионирски подухват. Не треба посебно наглашавати значај књижевне терминологије, јер без ових знања не може у потпуности да се разуме књижевно дело, односно не може бити добре наставе књижевности. Историја наших познатих методичких текстова, почев од „Теорије реда-по-ред“ и „Вапитања укуса“ Богдана Поповића, показује стално присуство књижевне терминологије у самом средишту методике наставе књижевности: познавање термина је неопходно у свим случајевима, било да је реч о конкретном књижевном делу, књижевном образовању или књижевном васпитању.

У раду је сагледана жива наставна ситуација, која обухвата целину и сложеност наставног процеса и његових битних чинилаца: програме (са избором текстова, књижевном терминологијом, задацима) и уџбенике/читанке (са обавезним и од аутора додатим текстовима, са методичком апаратуром, њеним питањима, налозима, дефиницијама). Анализом ових момената дошло се до одређених увида о могућим решењима којима би се појачало место и улога наставе теорије књижевности, почев од општих начела до рада на конкретном књижевном тексту. О још два чиниоца која битно утичу на наставу – сензибилитету ученика и личности наставника, говори се делом у уводним сегментима рада, али није могло бити даљих разматрања због ширине, сложености и интердисциплинарности ове теме, која превазилази оквире дисертације. Основни циљ рада, заснованог на књижевнотеоријским, књижевноинтерпретативним и методичким истраживањима, био је да појача свест о настави књижевности као живом процесу и теорији књижевности као једном од битних чинилаца тог процеса.

У раду се пошло од претпоставке да теорија књижевности и усвајање књижевнотеоријских појмова у настави у млађим разредима основне школе, у наставним програмима и у уџбеницима (читанкама) није заступљено на одговарајући начин. Њихово поимање често је одвојено од самог текста и није засновано на индуктивном принципу и методи уопштавања, што би био једини логичан пут усвајања појмова, а не супротни, одвојен од књижевног текста, и уз коришћење дедуктивног метода по којем се дефиниција даје пре самог рада на тексту. Кандидат је претпоставио да су управо ово разлози знатног раскорака између тумачења књижевности у прва четири и у старијим разредима основне школе. Исто тако, кандидат је сматрао да се у млађим разредима настава књижевности више остварује поводом текста, а знатно мање ради упознавања његових књижевних својстава. У овом контексту, актуелизовано је питање унутарње/иманентне методике наставе књижевности која је усмерена на књижевни текст и из његове природе црпи снажну васпитно-образовну улогу. Управо би овакав приступ требало да буде знатно више заступљен и у млађим разредима, поготово у трећем и четвртм, да би се у старијим разредима и средњој школи избегла (већ пословична) немоћ ученика пред књижевним текстом.

Овај рад је, поред свега другог, објашњење и одбрана иманентне методике у настави књижевности. Иманентна методика, сходно иманентном/унутарњем приступу уметности/књижевности, јесте виђење методике по којем методички поступци произилазе из наставних садржаја и њихове природе. Иманентан приступ у средиште изучавања ставља предмет рада, наставне садржаје, знања и способности до којих треба довести ученике, а структура часа, методе, облици рада и наставна средства одређени су природом онога што се предаје. Међусобна условљеност *шта* се предаје и *како* се предаје (садржаја и метода) основна је карактеристика иманентне методике. За овакав приступ од пресудног значаја је стручност наставника у области коју предаје, као и његово методичко умеће којим проналази путеве да што примереније пренесе знање ученицима. Називом иманентна не сугерише се подела (како би на први поглед могло да се чини) на спољашњу и унутрашњу методику, него на превладавање ове поделе: она је

иманентна природи наставе књижевности и, шире узев, иманентна је својој методичкој природи. Колегиница Јанићијевић све време је имала на уму став да је само књижевно дело најбољи методички водич, само га треба пажљиво читати.

Резултати до којих се дошло у овом раду су двоструки: опис стања и увиђање могућности за побољшање положаја теорије књижевности и њено функционалније коришћење у настави. У програмима је дато доста основних књижевнотеоријских појмова које ученици у прва четири разреда треба да знају, али је њихов избор требало да буде шири и логичнији. Тако је свакако требало да се ученици упознају са више стилских фигура, јер су дате само две, а недостају и термини чије би присуство нужно допринело разумевању конкретних програмских књижевних текстова (на пример, научнопопуларна књижевност, аутобиографија, легенда). Понекад би појмови требало да буду међусобно уланчани и да се чвршће групишу уз носеће термине – лирику, епику и драму. У уже методичком смислу, програм није довољно прецизан – поједини термини имају назнаке типа *ниво препознавања*, *именовања* и друго, док други немају, чиме се отвара простор за креативна, али и некреативна решења учитеља и аутора читанки.

Докторска дисертација Валерије Јанићијевић је веома прецизно и лепо писана и чита се са задовољством. При томе њени описи хватају битну структуру наставног процеса, не губећи ни једног трена из вида његову животност и динамичност. Уместо никад заживелих „стваралачких модела наставе“, *Настава теорија књижевности у млађим разредима основне школе* пример је научног приступа без поједностављивања и осиромашивања предмета описивања. Напротив, овај рад је драгоцен анализом живог наставног процеса која је у себе укључила једну визију и једну мисију.

Рад на факултету др Валерија Јанићијевић се не ограничава само на непосредну наставу, већ обухвата шире стручне и организационе активности од битног значаја за факултет. Три године је била члан Комисије за обраду података о студентском оцењивању наставника и сарадника, секретар *Комисије за развој студијског плана и програма и обезбеђивање квалитета* у два мандата, уредник *Апсолвентске споменице*, један од суорганизатора стручних студентских екскурзија, сарадник у припремној настави и изради тестова за пријемни испит, а сада члан Савета Факултета. То су оне активности које се (логично али неправедно) не важе код избора у звања, иако су многе од њих и законска обавеза установе или активности без којих би факултетски живот био неупоредиво сиромашнији.

Радећи на Учитељском факултету у Београду Валерија Јанићијевић постала је веома добар наставник, са жељом и смислом да најдубље вредности српског језика и књижевности приближи младим људима на модеран начин, односно да код будућих учитеља развија способност и вољу да стручно, методички и са љубављу предају српски језик и књижевност у млађим разредима основне школе. Оцене које је више пута добијала у студентским анкетама за свој стручни и педагошки рад веома су високе. Доследна у захтевима за активним учешћем студената на вежбама,

а коректна у односу са њима, она је представник нове генерације наших наставника и асистената, која већ постаје најважнији носилац рада на Учитељском факултету.

На основу изнетих података, и увида који из њих произилазе, Комисија има част и задовољство да Изборном већу и Декану Учитељског факултета у Београду једногласно предложи да *др Валерију Јанићијевић* предложи Универзитету у Београду – Већу научних области друштвено-хуманистичких наука за избор у звање *доцента* за уже научну област *Методика наставе српског језика и књижевности* на Учитељском факултету у Београду.

У Београду,
Комисије
8. јануара 2014.

Чланови

др **Зона Мркаљ**, ванредни професор
Методике наставе књижевности на
Филолошком факултету у Београду

др **Зорица Цветановић**, доцент на
предмету *Методика наставе српског
језика и књижевности* на Учитељском
факултету у Београду

др **Слађана Јаћимовић**, ванредни
професор на предмету *Увод у тумачење
књижевности* на Учитељском факултету
у Београду

др **Александар Јовановић**, редовни
професор *Увода у тумачење
књижевности и Српске културе у
европском контексту* на Учитељском
факултету у Београду